

σαντες και πιστεύσαντες, ἤνοιξαν τὴν πύλην, κατέβησαν τὴν γέφυραν, καὶ οἱ πολιορκηταὶ εἰσέφρυσαν εἰς τὴν Βαστίλλην. Οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν ἐπροσπάθησαν τότε νὰ σώσωσιν ἀπὸ τὴν ἐκδίκησίν των τὸν φρούραρχον, τοὺς Ἑλβετοὺς καὶ τοὺς Ἀπομάχους, ἀλλ' ὁ ὄχλος ἔκραζεν: Δότε τους εἰς ἡμᾶς! δότε τους! ἐπυροβόλησαν κατὰ τῶν συμπολιτῶν των. εἶνε ἄξιον ἀγγόνης! Καὶ οὕτως ὁ φρούραρχος καὶ τινες τῶν Ἑλβετῶν καὶ τῶν ἀπομάχων, ἀνάρπαστοι γενόμενοι ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ὑπερσπιστῶν αὐτῶν, ἐφρονεύθησαν ἀπὸ τὸν ἀδιάλλακτον ὄχλον.

Σημ. Ἡ ἄλωσις τῆς Βαστίλλης ἐπροξένησε μεγίστην ἐντύπωσιν καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Γαλλίας. Δράματα φέροντα τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην παρεστῆθησαν εἰς τὰ θέατρα τοῦ Λονδίνου, ὡς καὶ εἰς τὰ τῶν Παρισίων τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ ἔνδοξον τῆς Κανταβριγίας πανδιδακτήριον ἔθεσεν ὡς ἄθλον φιλολογικὸν τὴν περὶ τοῦ συμβάντος τούτου διατριβήν, καὶ ὁ περίφημος τῆς Ἰταλίας ποιητῆς Ἀλφιέρης ἐσύνηθεσεν φῶδὴν τινα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

Μετάφρασις ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΣΙΜΩΝ

Η ΠΡΙΓΚΗΠΕΣΣΑ ΤΗΣ ΟΥΑΛΛΙΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (1816)

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 683 φυλλαδίῳ τῆς Ἑστίας (29 Ἰανουαρίου 1889), ἱστορικῶν τινων εἰδήσεων περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις φιλομούσου ἑταιρίας καὶ τῆς διατριβῆς ἐν Ἀθήναις τῆς πριγκηπέσσης τῆς Οὐαλλίας Καρολίνας, συζύγου τοῦ Γεωργίου Δ', βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ὁ κ. Σπυρ Σερεμέτης, καθηγητῆς ἐν Ληξουρίῳ τῆς γαλλικῆς, μοὶ ἀνήγγειλεν ὅτι ἦτο κάτοχος βιβλίου, ἀγνώστου τῶς ἐμοί, φέροντος τίτλον: Histoire du procès de la reine d'Angleterre, rédigée sur des documents recueillis à Londres, et sur des communications officielles. Par A. T. Desquiron de St. Agnan, avocat à la cour royale de Paris. 1820, ἐν τῷ ὁποίῳ διελαμβάνοντο λεπτομέρειαι τινες περὶ τῶν δωρεῶν τῆς πριγκηπέσσης κατὰ τὴν διαμονὴν της ἐν Ἀθήναις, ἃς ἀνέφερον οἱ ἐπίτροποι τῆς ἑταιρίας ἐν τῷ δημοσιευθέντι παρ' ἐμοῦ ἐγγράφῳ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 683 φυλλαδίῳ τῆς Ἑστίας.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τότε γραφέντων ἐν τῇ Ἑστίᾳ, δημοσιεύομεν ἐνταῦθα μετάφρασιν τοῦ σχετικοῦ χωρίου ἐκ τοῦ εἰρημένου συγγράμματος:

« Ἡ πριγκηπέσσα προσήνεγκε δωρεὰν εἰς τὴν νεοσύστατον ἀκαδημίαν τῶν Ἀθηνῶν τάλληρα 500 (1), καὶ ἐξουσιοδότησε τοὺς ἐπιτρόπους αὐτῆς νὰ λαμβάνωσι κατ' ἔτος παρὰ τοῦ ἐν Κων-

σταντινουπόλει τραπεζίτου Σακαραμαγκᾶ τάλληρα 200. Προσέτι ἀπεφυλάκισε πάντας τοὺς δ' ἀχρεῖν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν Ἀθηνῶν φυλακισμένους. Ἐδωσεν ἔτι εἰς τὸν διοικητὴν τῶν Ἀθηνῶν σπουδαῖον χρηματικὸν ποσὸν ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν γεωργῶν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῶν ἀπανθρώπων αὐτῶν δανειστῶν. Καθ' ἣν στιγμὴν δ' ἐκ Πειραιῶς ἀνεχώρει προσέφερε 200 τάλληρα εἰς οἰκογενεῖάν τινα καθολικὴν ἐγκυκτεστημένην ἐν Πειραιεῖ».

Ἡ καθολικὴ αὕτη οἰκογένεια, ἧς ποιεῖται μνεῖαν τὸ ἀνωτέρω χωρίον, θὰ εἶνε ἡ μνημονευομένη καὶ ὑπὸ τοῦ συγχρόνου σικελοῦ περιηγητοῦ Σκροφάνι, περὶ ἧς οὗτος γράφει τὰ ἐξῆς:

«Γάλλος τις ὀνόματι Καυράκ (Caurac), ἔμπορος πρότερον, μετὰ ποικίλας ἀτυχεῖς περιπετειᾶς τοῦ βίου, συλλέξας τὰ λείψανα τῆς περιουσίας του καὶ ἐλθὼν ἐν Πειραιεῖ, ἔκτισε παρὰ τὴν παραλίαν τοῦ λιμένος οἰκίσκον, ἐνθα κατώκησε μετὰ τῆς θυγατρὸς του καὶ τινος φίλης. Τὰ βιβλία του, προσθέτει ὁ Scrofani, ὁ κηπὸς του, ἡ ἀλιεῖα, ἡ γειτονία τῶν Ἀθηνῶν, ὁ ὑγιεινὸς ἀήρ καὶ ἡ ψυχικὴ γαλήνη ἦσαν αὐτῷ ἀρκετὰ πρὸς εὐδαίμονα βίον Ἵπεδέχετο δὲ πάντας τοὺς ξένους τοὺς ἐρχομένους εἰς Ἀθήνας».

Περὶ τοῦ παραδόξου τούτου ἀνθρώπου ὅστις ἔκτισεν οἶκον ἐν τῷ παντελῶς ἐρήμῳ τότε ὄντι Πειραιεῖ οὐδὲν ἕτερον ἠδυνήθηεν ἢ ἀνεύρω οὐδὲ ὁ ἔτη τινὰ μετὰ τὸν Scrofani ἐλθὼν Σατωβριὰν ἀναφέρει τι οὗτος διὰ ζῶηρῶν χρωμάτων εἰκονίζων τὴν ἐρημίαν τοῦ Πειραιῶς, γράφει μόνον τὰ ἐξῆς: «ὀπωσδήποτε τὸ μόνον μαγαζεῖον, ὅπερ ὑπάρχει ἐν Πειραιεῖ ἔχει γαλλικὴν γένεσιν. Ὡκοδομήθη, νομίζω, ὑπὸ τοῦ κ. Γάσπαρη ἀρχαίου προξένου τῆς Γαλλίας ἐν Ἀθήναις».

A. M.

Λ Α Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Η ΠΟΜΠΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλαδίῳ τοῦ μηνὸς Μαΐου τῆς γαλλικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοδῶν παραδόσεων ἀνεγνώσκαμεν περιέργους πληροφορίας περὶ τῶν ἐν Ποατοῦ συνεπιζομένων χαλκοτύπων πομπύσεων. Αἱ τοιαῦται πομπύσεις, συνήθεις καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Γαλλίᾳ, συνίστανται εἰς χλευστικὴν κροῦσιν παντοειδῶν χαλκῶν σκευῶν (charivari). Ἐν Ποατοῦ εἶναι τριῶν εἰδῶν, ἢ μᾶλλον βαθμῶν. Ὁ πρῶτος βαθμὸς, ὁ ἀπλούστερος καὶ ἀθώοτερος, συνειθίζεται ὅταν χήρος νυμφεύηται παρθένον, ὁ δεῦτερος ὅταν τὸ ζεῦγος τῶν μελλονύμφων δεν εἶνε ἀμέμπτου διαγωγῆς καὶ ὁ τρίτος καὶ βαρύτερος, ἢ ἐπ' ὄνου πομπύσεις, ὅταν γυνὴ τις δεῖρῃ τὸν ἄνδρα της.

Τὸ πρῶτον τῆς χαλκοκρουσίας εἶδος, συνεπιζόμενον ἐπὶ τοῖς γάμοις χήρου μετὰ παρθένου ἢ τανάπαλιν χήρας μετὰ παλληκαρίου, οὐδαμῶς θεωρεῖται ὑβριστικόν. Εἶναι μᾶλλον καταναγκαστικὴ τις φορο-

(1) Τὸ γαλλικὸν κείμενον γράφει cinq cents pièces, μὴ ὀρίον ἐκριθῶς τὸ νόμισμα ὀπολαμβάνομεν δὲ ὅτι τὰ κερμάτια ταῦτα ἢ νομίσματα θὰ ἦσαν τάλληρα τῶν χρόνων ἐκείνων ἐν χρήσει ἐν Τουρκίᾳ.